

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til rentebærende Laan til Kommuner til videre Udlaan til Fiskere og Fiskeriselskaber har der i en længere Aarrække paa de aarlige Finanslove under § 27 III. b. været stillet et Beløb af 100,000 Kr. aarlig til Raadighed for Landbrugsministeriet. Laanene, der forrentes og afdrages med mindst 6 pCt. p. a., hvoraf 3 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb beregnes som Rente og Resten som Afdrag, udlaanes til Kommunerne med Forpligtelse for disse til atter at udlaane de tilstaaede Beløb til navngivne Fiskere paa samme Vilkaar med Hensyn til Forrentning og Afdrag som betinget i Laanene til Kommunerne. Denne Ordning har imidlertid i Tidens Løb vakt en Del Utilfredshed blandt Fiskerne. Klagerne gaa navnlig ud paa, at flere Kommuner ere utilbøjelige til overhovedet at imødekomme Fiskernes Andragender om Laan, og at Kommunerne ofte kræve en saa stor Sikkerhed for Laanene, at mindre bemidlede Fiskere derved faktisk udelukkes fra at erholde Laan. Da det formentlig maa erkendes, at Klagerne ikke ere ganske ubeføjede, og da Regeringen maa anse det for ønskeligt, at der til Ophjælpning af Fiskeriet endnu i nogle Aar stilles begrænsede Beløb til Raadighed af Statskassen til Udlaan til Fiskere paa billige Vilkaar, har det været Genstand for Overvejelse, om det ikke kunde lade sig gøre at forlade den bestaaende Ordning og gaa over til at yde Laanene direkte til Fiskerne. Vanskeligheden ved at gaa denne Vej ligger i, at der ikke kan ses bort fra, at der maa kræves en nogenlunde rimelig Sikkerhed for Statslaanene og i, at der i Reglen ikke, som f. Eks. ved Laan til Landarbejdere, findes Genstande af tilsvarende Stabilitet som fast Ejendom, hvori der kunde gives Pant. Det maatte derfor ofte bero paa et Skøn over samtlige foreliggende Forhold, om et Laan, uanset at der ikke kan ydes fuld Sikkerhed, bør gives, men hertil kræves et Kendskab til Forholdene, der selvfølgelig ikke kan have i Ministeriet. Disse Vanskeligheder fremtræde nu ikke med saa stor Styrke, hvor der er Spørgsmaal om Laan til større og mere værdifulde Fartøjer; her vilde det formentlig ikke være forbundet med saa stor en Risiko at yde direkte Laan, idet der ved Pant saavel i Fartøj som i For-

sikringssum vil kunne opnaas en efter Omstændighederne fyldestgørende Sikkerhed for Statskassen. Man har derfor ment at kunne foreslaa, at direkte Laan ydes til *Anskaffelse* af større Fartøjer, hvorimod det dog ikke vil kunne anbefales at yde saadanne Laan til Istandsættelse eller Forbedring af ældre Fartøjer. Laanesummerne hertil behøve i Reglen ikke at være saa store som til Anskaffelse af Fartøjer; hertil kommer, at det i Almindelighed, forinden Laanets Størrelse fastsættes, maatte kræves, at Fartøjet blev underkastet et sagkyndigt Syn og vurderet, medens dette ved Laan til Anskaffelse til et Fartøj i Almindelighed vil være unødvendigt, idet der i Købesum og Assurancesum haves en nogenlunde paalidelig Maalestok for Værdien. Ej heller kan det anbefales at yde direkte Laan til Anskaffelse af Redskaber og mindre Baade, der ere meget udsatte for at blive ødelagte eller gaa tabt og, i ethvert Tilfælde for Redskabers Vedkommende, i kort Tid oplides, saa at en Pantesikkerhed i saadanne Baade og i Redskaber er lidet betryggende. I begge de sidstnævnte Tilfælde, hvor der som Regel kun bliver Spørgsmaal om Udlaan af mindre Summer, vil det være ganske umuligt for Ministeriet at paatage sig Ansvar for, at de til Raadighed stillede Beløb blive udlaante paa forsvarlig Maade. Paa Grundlag af foranførte Betragtninger er § 2 i nærværende Lovforslag affattet.

Paa den anden Side bør der dog saa vidt muligt aabnes Fiskerne Adgang til at erholde billige Laan saavel til Istandsættelse eller Forbedring af Fartøjer som til Anskaffelse af Baade og Redskaber. Da den reelle Sikkerhed som berørt ofte vil være temmelig ringe, og det derfor for en stor Del maa bero paa et Skøn over samtlige — til Dels ogsaa rent personlige — Forhold, om et Laan bør ydes eller ikke, har man haft Opmærksomheden henvendt paa at søge en Ordning tilvejebragt, hvorved Afgørelsen blev henlagt til Fiskerne selv, idet disse maa forudsættes at have tilstrækkelig Kendskab til den paagældende Laansøgers Forhold i det hele. Regeringen har da ment, at denne Sag kunde ordnes paa et lignende Grundlag som ved de i Henhold til Lov Nr. 65 af 26. Marts 1898 oprettede landøkonomiske Forskuds-